

fraskilte hustru, bortset fra det i § 2, stk. 2, omhandlede tilfælde, ret til $\frac{1}{3}$ af godtgørelsen eller tilbagekøbsværdien. Har manden indgået nyt ægteskab, og er også den nye hustru berettiget til ved hans død at oppebære pension efter ham, er den fraskilte hustru dog kun berettiget til en efter reglerne i stk. 3 fastsat andel i nævnte trediedel af godtgørelsen eller tilbagekøbsværdien. Er der flere fraskilte hustruer, kommer bestemmelsen i stk. 6 til anvendelse.“

Stk. 7 ændres til stk. 8, og der indsættes som 2. punktum:

„Endvidere kan i så tilfælde den godtgørelse eller tilbagekøbsværdi, som betinges af mandens udtræden af pensionsordningen uden ret til pension, med frigørende virkning udbetales til manden.“

§ 5.

Nærværende lov træder i kraft 1. april 1951, men finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor mandens død er indtruffet inden dette tidspunkt.

Bemærkninger til lovforslaget

I § 4, stk. 2, i lov nr. 102 af 14. marts 1941 om bevarelse af enkepensionsret ved separation og skilsmisse bestemtes det, at loven skulle forelægges rigsdagen til revision i den ordentlige samling 1945—46. En tilsvarende regel indeholdtes i § 6, stk. 2, i lov nr. 103 af samme dato om ændringer i lov nr. 98 af 31. marts 1931 om statens tjenestemænd.

Ved lov nr. 273 af 15. maj 1946, jfr. § 71, stk. 5, i lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd, blev der imidlertid truffet bestemmelse om, at de nævnte lovrevisioner skulle udskydes til den ordinære rigsdags-samling 1950—51. Under hensyn hertil nedsatte finansministeriet under 14. april 1950 et udvalg med den opgave at overveje, om der måtte være anledning til på grundlag af de i den forløbne tid indvundne erfaringer at indføre ændringer i den bestående ordning. Dette udvalg, hvori finansministeriet, justitsministeriet, indenrigsministeriet, handelsministeriet og Dansk kvindesamfund har været repræsenteret, har under 30. december 1950 afgivet en enstemmig vedtaget betænkning, af hvilken eksemplarer er tilstillet rigsdagen.

Medens udvalget ikke på grundlag af de indhøstede erfaringer har fundet anledning til at stille forslag om ændring af de til grund for de fornævnte love liggende principper om forudsætningerne for den fraskilte hustrus adgang til at oppebære enkepension eller af princippet for delingen af enkepensionen i tilfælde, hvor der er flere berettigede, har man på enkelte andre punkter foreslået ændringer i den bestående ordning, hvilke ændringsforslag er indeholdt i 2 af udvalget udarbejdede udkast til lovforslag.

Som det fremgår af udvalgets betænkning, har man ikke ment, at enkepensionsordningen vil blive væsentligt dyrere som følge af de foreslåede ændringer, idet der vel fremkommer en merudgift i de tilfælde, hvor der ikke efterlades nogen enke, men dette i ikke ringe grad opvejes af, at der i et betydeligt antal tilfælde indgås nyt ægteskab.

Ministeriet har i det hele kunnet tiltræde de af udvalget foreslåede ændringer, og det lovforslag om ændring i lov nr. 102 af 14. marts 1941 om bevarelse af enkepensionsret ved separation og skilsmisse, som herved fremsættes, er ligesom det samtidig forelagte forslag til lov om ændringer i lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd således i overensstemmelse med udvalgets indstilling.

Der har om de foreslåede ændringer af udvalget været forhandlet med repræsentanter for pensionsforsikringsselskaberne.

Med hensyn til de til grund for udvalgets forslag liggende synspunkter henvises iøvrigt dels til udvalgsbetænkningen, dels til nedenstående bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Efter den gældende ordning skal der, når ægteskabet efter at have bestået i mindst 5 år ophæves ved skilsmisse, og der tillægges den fraskilte hustru underholdsbidrag, ved bevillingen eller dommen træffes bestemmelse om, hvorvidt hun skal bevare sin ret til enkepension.

Denne bestemmelse foreslås udformet således, at det fastslås som almindelig hovedregel, at enkepensionsretten — under de nævnte betingelser — bevares ved skilsmissen.